

hészeti felügyelő személyében. Ugy ezeknek, mint Lázár György dr polgármesternek és a vidéki méhészegyesületeknek köszönetet mondott megjelenésükért.

A vándorgyűlés ezután megalakította a magyarországi méhészegyesületek országos szövetségét és Kovács Antal indítványára megválasztották egyhangú lelkesedéssel a német, osztrák és magyar vándorgyűlések elnökévé Szilassy Zoltánt, az országos egyesület ügyvezető alelnökét.

Szilassy megköszönte a bizalmat s kijelentette, hogy minden erejével azon lesz, hogy a magyar méhészetet a fölvirágzás és fejlődés útjára terelje s azon meg is tartsa.

Ezután Erdős Lajos budapesti tanár: a magyar méhfaj tulajdonságairól és jótulajdonságai fontartásáról és kifejlesztéséről tartott előadást. Majd Rihon Jakab, kultuszminiszteri főtitkár: a méhészek által elkövetett hibákról és azok kiküszöböléséről értekezett. Az előadásokat a közönség osztatlan érdeklődéssel kísérte s az előadásokat éljenzéssel és tapssal honorálta. Ezután elnök a gyűlést bezárta.

Délben egy órakor kétszáz terítékű bankettet rendeztek a Próféta-vendéglőben. Négy órakor a vidékről jött méhészek a kiállítás helyiségében gyülekeztek és Vékes Ime elnök vezetésével megtekintették Szeged város nevezetességeit, fölmentek a viztorony tetejére, ahonnan az egész várost, annak fekvését és környékét megfigyelhették. Délután 6 órakor Resch Ignác dr plébános a méhek bonctanáról tartott érdekes előadást a város-háza közgyűlési termében.

(Külföldi hírek.)

A zsűri a következő díjakat osztotta ki: I. csoport. Első díj állami ezüst-érem és diszoklevél: Menkó Mihály és Hartvéger Ágoston. Egyesületi ezüst-éremet ifjabb Rácz Kálmán, ifjabb Páder Ferenc. Ezüst-éremet szegedvidéki méhészeti egyesület, Szatmári Szabó István. Második díj állami bronz-érem és oklevél: Kerekes Gábor, Kormányos Sándor, Magyar János, Bite Antal, Bárkányi Pál, Huszti József, Karaesay Sándor, Mészáros Bertalan, Szücs Benjámin, Kisváradi Liszba Gizella, Apatini Méhészegyesület. Harmadik díj: Édl Mihály Kis János, Sári Mihály, Kálmán Vince, Dóczy Ferenc, Hodolla János. Negyedik díj több oklevelet adtak ki.

II. csoport. Első díj: Szücs Benjámin állami ezüstérem, Mészáros Bertalan az OME ezüstérmét kapta. Második díj bronzérem: Junegi Tóth János, Mészáros Bertalan, Menkó Mihály. Harmadik díj: Édl Mihály, Menkó Mihály. Többen oklevelet kaptak.

III. csoport. Első díj állami ezüstérem és diszoklevél: Magyar Fémlemezgyár Részvénytársaság és Tóth Miklós. Második díj állami bronzérem: Dundler Károly és Jelincsek Imre. Harmadik díj: Tóth Miklós, Menkó Mihály és Tellner Gyula. Versenyen kívül kiállítottak közül diszoklevelet kaptak: Szántó Imre, Blau Károly, Kájerleber János és Vékes Imre.

A kiállítás rendezői közül a sikeres munkálkodásért elismerő oklevélben részesültek: Nagy Teréz, Menkó Ilona, Török Mariska, Kalmár Mariska, ifjabb Bereczk Sándor, Szücs Gyula, Blau Károly, Kopasz Lajos és Bernátsky János.

Német csapatok Marokkóban. Párisból jelentik: A Panther hadihajó körül, amelyet Németország váratlan elhatározással Marokkóba, Agadirba küldött a német alattvalók és kereskedelem védelmére, meglehetősen nagy izgalom hullámai csapnak föl, bár az első órákban igen sulyosan vették az ellentéteket és háborus riadalom csapott szét az országokban a gyors jelentések nyomán. Le Salves francia külügyminiszter sok tapintattal vette tudomásul a nagykövet bejelentését, de nem titkolta, hogy a közvélemény ki-

nosan lesz meglepetve. A tegnapi nap folyamán a külügyminiszter az átutazóban itt időző Cambon nagykövetet fogadta, ki szintén meg volt lepve a német kormánynak előre nem látható elhatározásától.

Csaknem egyidőben azokkal a berlini jelentésekkel, hogy a német kormány lépése csak óvatossági és nem megszállás, sem birtokbavétel, madridi közlés szerint Agadirban, a marokkói parton, német csapatok szállottak partra. A belügyminiszter kijelentése szerint a partraszállott csapatok száma ötszáz főnyi. A francia sajtó részint hidegvért ajánl, részint rámutat arra a veszedelemre, amely előáll, ha más hatalomnak, például Angliának is eszébe jut hadihajó kiküldése. Akkor Marokkó, amelynek az integritását az algezirászi akták őrzik, a földarabolás veszedelme elé kerülne. Nincs kizárva, hogy az 1909-iki szerződésnek megfelelően francia cirkálót küldenek Agadirba. Mindenesetre Franciaország hamarosan reklamációt nyújt át Berlinben. Madridban az a vélemény, hogy ebben a kérdésben Angliának kell az utolsó szót kimondania.

A képviselőház ülése.

— Csöndes és unalmas vita. —

(Saját tudósítónktól.) A Ház ülésén hétfőn érdekes mozzanat akadt. Még pedig, hogy öt-hat ellenzéki és százhat munkapárti jelent meg. És ilyen sokan unatkoztak... S a Ház tovább tárgyalta az appropriációs törvényjavaslatot. A Justh-párt részéről Lovászy Márton és Ábrahám Dezső, a Kossuth-pártból pedig Ivánka Imre beszélt a javaslat ellen. Lukács László pénzügyminiszter az ülés elején beterjesztette a Montenegróval kötött kereskedelmi szerződésről szóló törvényjavaslatot.

A mai ülésről ez a tudósítás szól.

A hétfői ülés fél tizenegy órakor kezdődött. Kabos Ferenc elnökölt.

Lukács László pénzügyminiszter előterjesztette a Montenegróval kötött kereskedelmi szerződés becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot, amelyet a Ház előzetes tárgyalás végett a pénzügyi és közgazdasági bizottsághoz utasít.

Következett a napirend, az appropriáció általános vitájának folytatása.

(Lovászy és Ivánka.)

Lovászy Márton (Justh-párti) a véderőreform kérdésével foglalkozva, azt akarja bizonyítani, hogy a többi nagyhatalmakkal szemben is milyen óriási áldozatokat vállaltunk magunkra, amidőn a haderőt a tervezett arányban fogjuk kifejleszteni. Vitatkozik a honvédelmi miniszternek a pénzügyi bizottságban mondott beszédével. A nemzet a társadalom megújítását és ennek eszközét, a választási reformot akarja és mivel a kormány ezt nem hozza, a javaslatot nem fogadja el. (Helyeslés a baloldalon.)

Ivánka Imre (Kossuth-párti) azt panaszkolja, hogy a kormányhivatalokban politikai szempontból léptetik elő a tiszviselőket és aki a kormány ellen van, azt elnyomják. Minden megdérül, az életviszonyok elviselhetetlenek lesznek és ez mind csak azért van, hogy a hadsereg még több milliót költsünk. Ez tarthatatlan és az ország pusztulását fogja maga után vonni. A költségvetést nem fogadja el.

(Ábrahám beszéde.)

Ábrahám Dezső: Részletesen bírálja a költségvetést, amelyben a kulturális kiadásokat úgy szólván a minimumra redukálták a katonai terhek rovására. Nincs megelégedve a pénzügyminiszter politikájával sem, aki most érzékenyen sujtotta épen a legszegényebb népet, főleg a dohány árát. Tiltakozik a katonai terhek emelése ellen. Hosszasan bírálja az osztrák hadsereg működését. Beszédét azal fejezi be, hogy bizalmatlan a kormány s a többség iránt, amely semmi új eszmét nem hozott s nem fogadja el a javaslatot. (Élénk helyeslés a baloldalon.)

Az ülés ezzel két órakor véget ért.

Khuen a királynál.

— Véderőjavaslatok után választói törvényjavaslat. —

(Bécsi munkatársunktól.) Héderváry gróf, kit a király vasárnap másfél óránál tovább tartó kihallgatáson fogadott, a kihallgatás után környezetének azt mondta, hogy rendkívül meg van elégedve a király egészségével.

Héderváry gróf a parlamenti helyzetet nyugodt biztossággal nézi. Kedvező jelenségnek veszi, hogy a képviselőház a költségvetési provizóriumról szóló javaslatot alig néhány óra alatt intézte el, úgy, hogy a férendiház is azonnal elintézhette. Héderváry gróf el van tökéltve, hogy a véderőjavaslatok elintézéséig együtt tartsa a képviselőházat. Az appropriációs vita még ezen a héten véget ér és addig a bizottságok is elintézik a véderőjavaslatok tárgyalását. Ezután azonnal megkezdődik a képviselőház a javaslatok tárgyalását és pedig elsősorban a véderőtörvényét, azután a honvédségről szóló törvényt és végül a katonai büntetőperrendtartást.

Arra nem is gondol Héderváry gróf, hogy a véderőjavaslatok és a választóreform junktimjára vonatkozóan az ellenzékkel paktumot kössön, de nem lehetetlen, hogy az appropriációs vita folyamán, amely a kormány egész politikájára ki fog terjeszkedni, a miniszterelnök nyilatkozni fog a választói reformjavaslat munkájának állásáról. A miniszterelnök kilátásba fogja helyezni, hogy közvetlenül a véderőjavaslatok elintézése után a választói törvényjavaslatra fog kerülni a sor. Ennek azonban nem lesz az értelme, hogy a kormány erre vonatkozóan az ellenzékkel paktumra akar lépni. A kormány hozzá fog járulni kisebb indítványokhoz, amelyeknek célja az összes javaslatok javítása lesz.

A kormánynak az ellenzékkel való viszonya normális: a kormány és az ellenzék közt nincsen sem elkeseredés, sem idegesség és a kormány az ellenzéknek a javaslatok javítását célzó indítványait nem fogja visszautasítani csak azért, mert az ellenzékétől származnak. A kormány ennek ellenére el van rá készülve, hogy a tárgyalás nagyon hosszadalmas lesz.

A munkapárti körök sokkal optimistikusabbak, azt hiszik, hogy a képviselőház a véderőjavaslatokat augusztus közepéig el fogja intézni.

Szegedi riport a dohányról.

— A közönség a trafikban s a kávéházban. —

(Saját tudósítónktól.) Forradalmi hangulat terjed szerte az országban. Ahány dohányos ember van, pedig van jó néhány száz ezer; az most mind összeesküszik, hogy többé nem vesz a szájába füstölő „büzrudat”.

Most minden ember tudatára ébred, hogy drága a dohány, rémdrága, úgy, hogy nem is telik a mindig szerény jövedelemből. Ahány ellenzéki lap van széles e hazában, az mind a pénzügyminiszter felett sajnálkozik, amiért a dohányt élvezeti cikknek tartja, még a nem dohányzó is tudja, hogy a dohány az nélkülözhetetlen első rendű életszükséglet.

Most igazán ideális állapotot akarnak, leakarják szoktatni az emberiséget a dohányzástól. Hanem a szivart sem szíjják az égő végéről s a gesztenyét sem eszik oly forrón, mint ahogy a parázsból kikaparják, s az emberek sem maradnak ilyen forradalmi hangulatban. Ha elmúlnak a nagy melegek, akkor majd a „társadalmi forradalom” is elmulik, s mi szépen továbbra is vesszük, s füstöljük az „egészségtelen, komisz, s büzös szivarokat”.

Ha a dohányforradalmároknak igazuk van abban, hogy a dohány nem luxus, de életszükség, akkor hogy akarnak leszokni róla? Mért nem szoknak le az evésről, az is drága, sőt még drágább.